

Prva kojoj je organizator jubilarnog „Sremski kolač“, gospodin Petar Dimitrijević, uručio zahvalnicu za trud i trajanje tokom svih deset godina održavanja ove uspešne manifestacije u Rumi, bila je gospođa Kaća Jurišić. A od te 2004. godine kada je sa još nekolicinom žena i udruženja učestvovala u prvom „Sremskom kolaču“ mnogo toga se promenilo.

Gospođa Kaća Jurišić je po struci trgovkinja, a radni vek je provela u privatnoj pekari i Rumi. Danas za sebe kaže da je aktivna penzionerka. Kao deo tima samostalnih pekara kada je ova manifestacija započinjala, izlagala je svoje pekarske proizvode i slavski kolač. Za slavski kolač je na toj prvoj manifestaciji 2004. godine nagrađena prvim mestom.

-Posle je bilo i drugih i trećih, ali i prvih nagrada i danas sam jako srećna što me Petar Dimitrijević nije zaboravio, što se setio kako smo krenuli. Počelo je sa nešto malo udruženja, a sada je preraslo u ozbiljnu manifestaciju i iz godine u godinu ih ima sve više - zadovoljno je izjavila gospođa Kaća.

Ona danas izlaže samostalno. Kada je otkrila ono što zaista voli i što joj prija da radi, nije dozvolila da je išta zaustavi. Počela je da posećuje manifestacije u timu privatnih pekara, bila je članica Udruženja žena pri drugoj mesnoj zajednici u Rumi, ali su se one razišle, pa od kada je otišla u penziju izlaže samostalno. Uz to, uvek se nađe po neka prijateljica koja joj se nađe, da joj pomogne, ali ne razmišlja da ponovo uđe u neko udruženje.

Motiv da učestvuje u manifestacijama je pre svega, druženje.

-Volim da se družim sa svetom, da izađem iz kuće. Kada god me pozovu idem i na ostale manifestacije ne samo na Sremski kolač. U rumskoj opštini svako udruženje ima neku svoju manifestaciju i ja svuda idem kao Kaća Jurišić, sama sebe predstavljam, jer tako funkcionišem najbolje.

Na „Sremski kolač“ 2014. Kaća Jurišić je na svoju trpezu/štanu iznela dosta sremskih, starinskih kolača: vanilice, breskvice, štrudle, pogačice sa droždinom, salčiće, slavski kolač... U maniru pekara i trgovca gospođa Kaća je iznela i profesionalno upakovane sitne kolače za prodaju, a bi upotpunila ne samo ponudi nego i sliku o sebi kao domaćici, izložila je i teglice domaćeg ajvara koje godinama pravi i prodaje po manifestacijama.

I tako će nastaviti, jer u tome uživa.

Penzija koju je zaslužila dugogodišnjim radom služi joj za plaćanje troškova, ovakve manifestacije su za dušu. Kada je otišla u penziju nije pomišljala na odmor, već na to kako će upravo imati dovoljno vremena da aktivnije učestvuje na manifestacijama. Na manifestacijama njeno prisustvo nije radi biznisa, jer se tu zaradi tek toliko da se pokriju troškovi dolaska i izlaganja, već da se razbije dosada i monotonija. Bez obzira na godine snaga i volja ovoj vitalnoj ženi ne nedostaje. Ona i dalje živi u skladu sa devizom da „bez obzira kako se osećaš,

ustani, obuci se i pokaži najbolje što imaš”.

